

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus II. Argumentum. Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus collapsa, si reædisicari non possit, est transferenda ad Ecclesiam Matricem, seu viciniorem, & si tarctu temporis de novo reædisicetur, an ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

ARGUMENTUM.

Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus collapsa, si reaedificari non possit, est transferenda ad Ecclesiam Matricem, seu viciniorem; & si tractu temporis de novo reedificetur, an sit reportanda ad locum antiquum?

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus collapsa, si nullatenus reaedificari possit, validè transfertur ad Ecclesiam Matricem, seu viciniorem.
- 2 Refertur resolutio S. Congregationis Concilii in Spoletana Parochialitatis 22. Junii 1686., & 26. Febr. 1695.
- 3 Ecclesia Parochialis collapsa, seu Parochialitas translata ad Ecclesiam viciniorem ab hac removeri, & reportari ad locum antiquum non potest. Amplia, ut n.8.
- 4 Parochus curam Animarum, exercere, ac residere tenetur in sua Ecclesia Parochiali, & in domo Parochiali, & non alibi, ut n.5. & 10.
- 6 Ecclesia diruta, & prophanata amittit consecrationem, & omnia jura Ecclesia.
- 7 Ecclesia reaedificata in situ, ubi antiqua collapsa permanebat, non dicitur antiqua, sed nova Ecclesia.
- 9 Translatio subrogat Ecclesiam novam antiquæ in omnibus ejus juribus, qualitativibus, & prerogativis.
- 10 In dicta Spoletana Parochialitatis die 16. Novembris 1715. fuit recessum à decis.

CASUS II.

Pænitus collapsa à Terræmotu Ecclesia Parochiali A de Jurepatronatus existente in Cacumine Montis, ad quam tempore præsertim hic mali difficilis erat accessus, cum ipsa refici nequiret ob ejus reddituum insufficientiam, & inopiam Patroni, ac Parochianorum; fuit translata de consensu Rectoris, & omnium interesse habentium ad Ecclesiam simplicem B in planicie collocatam, ubi totus fe-
Pars V.

rè Populus curæ morabatur. Tractu temporis reperta in quadam parte muri ejusdem Ecclesiæ collapsæ B. Virginis Icone, ex continuis oblationibus, & eleemosynis Fidelium fuit ibi reaedificata nova Ecclesia, cum Domo satis commoda pro Cappellano, cum eleemosynis collectis stipendiato; Modernus Parochus aeris amænitate, & salubritate, ac oblationum dulcedine allectus removeere intendit Ecclesiam Parochialem, ab Ecclesia simplici B, & illam reportare ad Ecclesiam in culmine Montis de novo ædificatam; quaeritur proindè.

Primò. An translatio dictæ Ecclesiæ Parochialis collapsæ ad Ecclesiam simplicem B sustineatur.

Secundò. An eadem Ecclesia Parochialis sit reportanda ad locum antiquum, seu ad Ecclesiam noviter ædificatam.

- 1 Quod attinet ad primum, pro validitate translationis venit respondendum; Ecclesia namque Parochialis A à Terræmotu funditus ferè collapsa; ob ejus Patroni, ac Parochianorum inopiam, & paupertatem reaedificari non poterat; validè igitur ab Episcopo, ejus Parochialitas, seu cura Animarum translata fuit ad Ecclesiam simplicem B viciniorem; cum Ecclesia Parochialis, quando nullo modo reparari, ac refici valeat, sit demolienda, prophananda, ibique Crux erigenda, & ad Matricem, seu viciniorem Ecclesiam transferenda, juxta litteralem dispositionem hujus Canonis quam sequuntur *Amotaz. de Caus. piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. n. 64. Pignattell. consult. 60. num. 19. tom. 8. Sperell. decis. 67. n. 14. Ventrigh. in prax. par. 2. annot. 18. §. unic. n. 27. & seq. Barbos. de Paroch. par. 1. cap. 13. n. 11. & de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 64. num. 19., & juxta sensum S. Congregationis Concilii in Aquilana unionis, seu translationis Parochialium 9. Aprilis 1712., ubi binis Ecclesiis Parochialibus à Terræmotu collapsis, cum ob tenuitatem reddituum singularum Ecclesiarum; & ob notam Parochianorum paupertatem, unaquæque earum refici non valuerit, fuit permessa earundem unio, & translatio ad Ecclesiam ex communibus redditibus de novo erigendam.*

- 2 Quod verò spectat ad secundum dubium videtur dicendum, quod dicta Ec-
N cle-

- clesia Parochialis, seu Parochialitas translata ad Ecclesiam simplicem B sit reportanda ad locum antiquum, sive ad Ecclesiam noviter ædificatam; ita namque decisum fuit à S. Congregatione Concilii in *Spoletana Parochialitatis* 22. Junii 1686. & 26. Februar. 1695., ubi collapsa Ecclesia Parochiali sub invocatione S. Michaelis Archangeli in culmine Montis apud Villam Lapidiam existente, fuit ejus Parochialitas translata ad Ecclesiam fraternitatis S. Bernardini; Quoniam verò fidelibus concurrentibus ad B. Virginis Iconem in antiqua Parochiali depictam cum abundantia elemosynarum copia, ædificium præmemorata Ecclesie S. Michaelis decore instauratum, & mansiones contiguæ decenter constructæ fuerunt; prætensionem Parochus excitavit super jure exercendi animarum curam in Ecclesia noviter ædificata, atque habitandi domum annexam; cui S. Congregatio rescripsit *Competere Parochus exercendi curam Animarum, ceterasque functiones Parochiales in dicta Ecclesia S. Michaelis Archangeli restaurata, ac habitandi, domum contiguam, illiusque commoditate fruendi, non obstante concordia inita inter Parochum, & Parochianos die 4. Junii 1689. ministrandi Sacramenta functionesque Ecclesiasticas explendi in Ecclesia S. Bernardini.*
- 3 At hoc non obstante censeo dicendum Parochialitatem dictæ Ecclesie Parochialis A collapsæ removeri non posse ab Ecclesia B, eamque reportari ad Ecclesiam
- 4 noviter ædificatam; quoniam Parochus tenetur residere, & functiones Parochiales peragere, nec non curam animarum exercere in sua Ecclesia Parochiali, qualis est Ecclesia B, ad quam cura Animarum, & Parochialitas translata fuit; ibique continuata per multi temporis spatium ad *Text. in cap. 2. de Paroch. & cap. 1. ad audientiam de Eccles. ædific. Barbos. de Paroch. cap. 11. n. 3. & cap. 12. n. 10. Monacell. formul. Eccles. par. 2. tit. 13. formul. 1. n. 68. & par. 1. tit. 12. form. 7. num. 10.* Ac residere tenetur in Domo propriæ Ecclesie Parochialis, non autem alibi juxta *Fagnan. in cap. extirpandæ §. Si verò n. 12. & seqq. de præben. Garz. de benef. par. 3. cap. 2. num. 179. Barbos. de Paroch. par. 1. cap. 8. n. 1. & seqq.*
- 6 Non obstat Ecclesiam A fuisse antiquam Parochialem, quia in præsentiarum non est amplius Parochialis, sed Ecclesia simplex. Tum quia fuit diruta, & profanata, quo casu amisit consecrationem, & omnia jura Ecclesie ad *Text. in Can. proposuisti de consec. Eccles. Abb. in cap. 2. n. 5. de nov. oper. nunc.* Et licet post detectam
- 7 Imaginem Beatissimæ Virginis in muro Ecclesie dirutæ, nova à fundamentis constructa fuit Ecclesia ex Elementis, tamen hæc non dicitur antiqua Ecclesia, quæ profanata remansit, sed nova, non obstante, quod ædificium factum fuerit in situ, ubi antiqua Ecclesia permanebat, ut tradunt *Abb. in d. cap. 2. n. 5. de nov. oper. nunc. ibique Innoc. n. 2. Jo. Andr. n. 3. Pignattell. consult. 39. n. 1. tom. 10.*
- 8 Tum etiam quia cura Animarum fuit translata à dicta Ecclesia A, ad Ecclesiam B, ubi totus Populus Curæ habitat non provisionaliter, & ad tempus; quo casu esset locus reportationi Parochialitatis ad Ecclesiam antiquam, sed perpetuò propter impossibilitatem reædificationis ejusdem Ecclesie provenientem ob ejus Patroni, ac Parochianorum inopia, propter commoditatem, & necessitatem Populi, & ad hujus instantiam; dum antiqua Ecclesia Parochialis erat incommoda Populo, utpotè posita in cacumine montis, ad quam tempore hyemali difficilis erat Parochianis accessus, & incommodum erat Parochus descendere à Monte ad deferendum Viaticum, & assistendum infirmis: Quæ translatio Curæ fuit in multorum annorum spatio observata; Quo casu prima Ecclesia remanet simplex, nec potest amplius ibi exerceri Cura, & reponi Parochialitas ad merum arbitrium Parochi virtute translationis,
- 9 quæ subrogat Ecclesiam novam antiquæ in omnibus ejus juribus qualitibus, & prærogativis juxta *Gloss. in Can. ex hoc diximus verb. destructa 16. q. 7. Text. in Can. tribus de consec. dist. 1. Rebuff. in prax. benef. tit. de translat. Episc. num. 11. 16. & 19. Rot. coram Seraph. decis. 1149. num. 16.* Et resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in *Æsna Translationis Ecclesie Parochialis* 7. Decembris 1709. ubi translata Animarum Cura, & Sacramentorum administratione, quæ exercebatur in Ecclesia Parochiali S. Jacobi
- Loci

Loci Castri Plani, sive ob ejusdem Ecclesie ruinam, sive ob aliam causam ad Ecclesiam S. Sebastiani ad Communitatem dicti Loci pertinentem, & sub ortis nonnullis dissentionibus inter dictam Communitatem, & Curatum, recursum habuit eadem Communitas ad Sacram Congregationem pro remotione Parochie ab Ecclesia S. Sebastiani, ejusque repositione in antiqua Parochiali S. Jacobi; disputato proinde inter cetera dubio = *An Episcopus teneatur removere Parochiam ab*

Ecclesia S. Sebastiani Patronali Communitatis, & illam reportare ad antiquam Parochialem Ecclesiam S. Jacobi = responsum fuit = *Negative*.

10 Nec adversatur resolutio ejusdem Sacre Congregationis in dicta *Spoletana Parochialitatis*, quia reposita hujusmodi *Causa die 16. Novembris 1715.*, me studente apud R. P. D. meum Petra, recessum fuit a decisis, ac insuper definitum quod Parochus teneatur residere in Ecclesia S. Bernardini.

C A N O N V.

CONCILIUM TRIDENTINUM Sess. XXII. Cap. XI.

SI quem Clericorum, vel Laicorum, quacumque is Dignitate, etiam Imperiali, aut Regali præfulgeat, in tantum malorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiasticæ, seu cujusvis sæcularis, vel regularis Beneficii, Montium Pietatis, aliorumque piorum locorum, jurisdictiones, bona, census, ac jura etiam feudalia, & emphyteotica fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, & pauperum necessitates converti debent, per se, vel alios, vi, vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas Clericorum, aut Laicorum, seu quacumque arte, aut quocumque quæsito colore in proprios usus convertere, illosque usurpare præsumperit, seu impedire, nè ab iis, ad quos jure pertinent, percipiantur, is anathemati tamdiù subjaceat, quamdiù jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, & redditus, quos occupaverit, vel qui ad eum quomodocumque, etiam ex donatione suppositæ personæ, pervenerint, Ecclesie, ejusque administratori, sive beneficiato integrè restituerit, ac deindè à Romano Pontifice absolutionem obtinuerit. Quod si ejusdem Ecclesie Patronus fuerit, etiam jurepatronatus, ultra prædictas penas, eo ipso privatus existat. Clericus verò, qui nefandæ fraudis, & usurpationis hujusmodi fabricator, seu consentiens fuerit, eisdem pœnis subjaceat,